

DIARI CATALÀ

POLÍTICH Y LITERARI

ANY II

BARCELONA — DIJOURS 12 DE FEBRER DE 1880

NÚM. 259

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: FERNANDO, 32, 1.er — SUCURSAL EN GRACIA. — FRENTE AL TEATRO, DEPÓSIT DE MÁQUINAS DE CUSIR.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona. un mes. 5 rals | Fora. un trimestre. 20 | Estranger, (unió postal). trimestre. 40

SANTS DEL DIA. — Santa Eularia. — QUARANTA HORAS. — Iglesia de Sant Miquel del Port.

Espectacles

TEATRO PRINCIPAL. — *Companyia Arderius.* — 29 d' abonó. A las 8 de la nit, á 4 rals. — **LOS SOBRINOS DEL CAPITAN GRANT**, sarsuela de gran espectacle.

TEATRO ROMBA. — Teatro catalá. — Avuy di-jous, estreno de la tragedia en 4 actes, de don Francesch Ubach y Vinyeta, **JOAN BLANCAS** y la graciosa pessa **L' OCASIÓ FA 'L LLADRE**.

Entrada 2 rals. — A las vuit.

Lo próxim dilluns benefici de don Hermenegildo Goula. — La tragedia catalana en 3 actes, **LAS ESPOSALLAS DE LA MORTA**. — Jochs de equilibri; y la comedia en 2 actes, **DE NADAL Á SANT ESTEVE**.

Se despatxa en contaduría.

Reclams

AVIS IMPORTANT

RENOVACIÓ DE TITOLS DEL 3 P^o/10 INTERIOR.

Lo Corredor Colegiat D. Anicet Espinach que te son despaig en la Baixada de Sant Miquel, número 1, entressuelo, cantonada á la de Avinyó, se encarrega del *cange* de titols de Consolidat interior al 3 per 100, emissió de 1870 per una módica retribució ó correatje.

L' Aguila. Gran basar de robas fetas. Plassa Real 13. — Termenat lo grandíós y variat surtit de prendas confeccionadas, recomanem á nostres favoreixedors se servezan llegir l' anunci insert en lo número de avuy. 4

Francisco Antich. — Despaig central: 20. *Tantarantana* 20. — *Primpcesa* 44, y *Rech* 6. — Fac-turacions especials pera Málaga, Cádiz y Sevilla, per la vía marítima, així com Córdoba, Granada y la Extremadura.

TÓPICH AGUILAR pera l' us veterinari. Sostituheix ventatjo-sament la acció del foch; aixeca fíctemas á las duas horas de aplicat; no queda tacada la pell ni fa caure lo cabell. Pot 8 rals. 3

Secció Literaria

Núm. 13.

QUATRE PARAULAS SOBRE LA TAQUIGRAFIA.

(Article remés al Certámen del DIARI CATALÀ.)

La equivocada creencia de que la ta-quigrafía solzament té aplicació en las prácticas parlamentarias, fá que 's consi-deri com á professió que tan sols ha de exercitarse en los Parlaments, sent aixís que encár qu' important, es no més que una de las aplicaciones de l' art taquigrá-fich, element poderosíssim d' ilustració.

La taquigrafía es d' igual utilitat al ad-voçat com al comerciant, al home d' estat, á l' escriptor públich, al estudiant, etc., etc., puig tothom deuria coneixe l' es-criptura taquigráfica, per esser una de las més bellas branques del arbre del saber hu-má, además que son estudi influeix po-derosament en lo desarrollo general del esperit, fortifica sas facultats y descubreix tots sos recursos.

Lo sabi físich inglés Molyneix, que flo-resqué en l' últim ters del sigle xvii, va escriure á son amich lo filósoph Locke: «Vull que 'l meu fill aprengui la ta-quigrafía, no per pendre literalment un discurs del orador, sino perque 's trobi en estat de taquigrafiar segons convinga als seus fins particulars..... M' ha sigut sensible no possehir aquest art, habent tingut ocasió d' observar moltes vegadas que reportaba utilitat als altres.»

Aquestas paraulas proban que á últims del sigle xvii era mólt coneguda la taqui-grafia en Inglaterra, primera nació que modernament l' empleá, gracias al esta-blement del govern representatiu.

Antigüament fou coneguda la escriptura taquigráfica, essent la opinió més atmesa

de que 's va comunicar per los Fenicis als Grechs, los quals la trasmeteren á n' als Romans per medi del métedo de *sigles*. Plutarco creu que 's substituí aquest mé-todo ab lo de las *notas tironianas* que vá compondre Ciceron á las que vá donar lo nom del libert seu, Tiro, per haberlo en-sajat ab éxit en los magnífichs discursos de Ciceron contra Catalina.

Lo sistema de las *notas tironianas* vá ser tan comú en Roma com l' escriptura ordinaria. Lo seu estudi era difícil per l' inconvenient de haber de retenir á la me-moria mes de sis mil signes, y Séneca los arreglá en forma de diccionari perque fos més fácil estudiarlos, arribant á ser obje-cte de la primera educació de la juventut mes distingida. En Roma s' organisaren escolas públicas per l' ensenyansa de las *notas tironianas*, habent sigut regentada una d' ellas per San Casiano.

Quans sigles despres de l' irupció dels bárbaros (que s' olvidá la taquigrafía), apareix novament, sent Inglaterra la na-ció que la feu tornar á reviuere, trobem un cambi radical en aquest art, puig que en lloch de representars cada paraula per un signe distint (com era l' escriptura per medi de las *notas*) se senyalan per cada una de las lletras y combinacions de las mateixas, signes senzills, y s' estudia la construcció del idioma formant un meca-nisme ordenat y metódich.

En Espanya introduhí la taquigrafía D. Francisco de Paula Martí qui en 1.er de Septiembre de 1803 y baix la protecció de la Real Societat Matritense d' amichs del país, inaugurá lo primer curs de ta-quigrafía espanyola.

Habem dit que l' escriure taquigráfica-ment es un estudi d' utilitat per lo de-sarrollo de l' inteligencia, y es cert, no essent equivocada la calificació de «gim-nasia intelectual» que acertadament s' aplica á l' art taquigráfic. Per medi de son estudi se dona desarrollo á la imagi-nació, se fá fixar la atenció, se desperta la segacitat, se dona vivacitat y desembrás á l' inteligencia, y además de l' utilitat que

reporta en los estudios en general la práctica de la taquigrafía, es art que deuria ser conegut per tots, y convenient fora que en las escuelas fos obligatori son estudi, puig ell prepara al alumno á entrar d' un modo fácil al coneixement de las asignaturas superiors que forman los plans d' ensenyansa de las carreras especials, de facultats y professionals.

Amants com som de la taquigrafía, recomanem eficament lo seu estudi y moltíssim nos plauria veure que en nostre terra alcanza lo desarro en que 's troba en las principals nacions il·lustradas.

Núm. 15.

LA MORT DE UN DELFÍ.

Traducció de Alfons Daudet.

(Altre article remés al Certámen del DIARI CATALA.)

Lo petit Delfí está malalt; lo petit Delfí va á morir.

En todas las iglesias de la nació permaneix nit y dia exposat lo Sant Sacrament, y grans ciris creman pera demanar á Déu la curació del fill del Rey.

Los carrers de l' antiga ciutat tenen un aspecte trist y quiet; las campanas estan mudas, los carruatges no circulan. En los voltants del palau s' hi aplega una multitud curiosa que contempla á l' altra part de las retxas als lacayos ab vestit galonejat, que están conversant en los patis ab aire important.

La conmoció es general en tot lo palau. Los xambelans, los majordoms pujan y baixan adpressa per las escalas de marbre. Las galerias están atestadas de patges y de cortesans vestits de seda, que van de un rotllo á un altre, demanant noticias ab veu baixa. En los amples gransons las damas de honor, desconsoladas, se saludan ab grans reverencias, aixugant-se 'ls ulls ab bonichs mocadors brodats.

En l' espayosa sala hi ha una numerosa reunió de metjes en tratjo de cort. Se 'ls veu á través dels cristalls agitar sas llargas mànigas negras y acotxar sas perucas doctoralment. Lo mestre y l' escuder del petit Delfí se passejan per devant de la porta, esperant las decisions de la Facultat. Alguns marmitons passen per devora d' ells sense saludarlos. L' escuder jura com un pagá; lo mestre recita filosoficament versos de Horaci. Y mentrestant, allá baix, cap á las caballerias se sent un renill prolongat y queixas. Es lo cavall del jove Delfí á qui 'ls palafrans tenen oblidat y que 's lamenta tristament.

¿Y 'l Rey? ¿ahont es Sa Majestat?

Lo Rey está sol en una habitació extrema del palau. ¡A las majestats no 'ls hi agrada que se 'ls vegi plorar! En quant á la Reyna, ja es altra cosa. Sentada á la capsalera del llit del jove Delfí, mostra sa hermosa cara banyada en llágrimas y gema sense reparo devant de tot lo mon, tal com ho faria la darrera dona del poble.

En son llit de blondas, lo petit Delfí, mes blanch que 'ls coxins en que está ajegut, reposa ab los ulls tancats. Qualsevol creuria que dorm; pero no, lo petit Delfí no dorm. De repent se gira cap al

cantó de sa mare, y al véurela plorar li diu:

—Senyora Reyna: ¿per qué ploreu? ¿Creyeu de bona fé, com tots los altres, que vaig á morir?

La Reyna vol respondre, pero 'ls gemechs y las llágrimas li trenca la paraula.

—No ploreu, senyora Reyna. ¿Os oblideu de que so 'l Delfí, y de que 'ls Delfins no poden morir axís?

Los sospirs de la Reyna son mes fonzos, y 'l petit Delfí comensa á tenir por.

—Hola! (cria ab veu quasi apagada) no vull que la Mort se 'm emporti. Vull privarli que 's acosti. ¡Que vingan desseguida quaranta guardias ben forsats y valents! ¡Que cent canons vetllin nit y dia ab la metxa encesa, dessota las finestras del palau! ¡Desgraciada de la Mort si gosa acostarse!

Pera complaure al hereu del Rey, la Reyna fa un signe. Després de poca estona se sent lo soroll dels canons pe 'l pati, y quaranta homes alts y grossos, empunyant llarchs sabres, prenen posiciones á la cambra del il·lustre malalt. Son antichs soldats ab amples mostatxos blanquinosos.

Lo petit Delfí está content al veure'ls. Coneix á un d' ells y 'l crida: «Loran! Loran!». Lo vell soldat avansa cap al llit.

—Loran, brau Loran, ensenya 'm ton gran sabre. Mira, si la Mort vol emportarse 'm, será precís matarla, ¿no es vritat?

Loran respon:

—Si, monsenyor.

Y duas grossas llágrimas rodolan per sas arruadas galtas.

En aqueix moment un capellá s' acosta al petit Delfí y li parla una estona ab veu baixa, ensenyantli un Sant Crist d' or. Lo Delfí l' escolta ab la major sorpresa, y de repent l' interromp dihentli:

—Comprenc lo que 'm diheu, ¡oh pare! pero ¿no podria morir en lloch meu mon amich Reppo? Si fos necessari jo li donaria molt... moltíssim de diner.

Lo capellá segueix enrahonantli ab veu baixa, y 'l petit Delfí té l' aspecte cada vegada mes espantat.

Quan lo capellá ha acabat, lo petit Delfí diu, exhalant un fondo sospir:

—Tot axó es molt trist, pare; pero m' aconsola una cosa, y es que allá dalt, en lo paradís dels estels, continuaré sent Delfí. Jo sé que 'l bon Deu es mon cosí y no podrà menys de tractarme com requereix ma nissaga.

Després dirigintse á sa mare, li diu:

—Que 'm portin los vestits mes luxosos, mas calsas de vellut y moñ mantell tot plé d' or. Vull enlluernar als ángels quan entri al Paradís vestit de Delfí.

Per tercera vegada lo capellá s' inclina cap al noy malalt y li parla ab veu baixa durant llarga estona. Al mitj de son discurs l' hereu del Rey l' interromp furios:

—¡Donchs axís, (cria plé de rabia) ser Delfí es lo mateix que ser res!

Y sense voler escoltar mes, lo petit Delfí se gira del altre costat y 's posa á plorar amargament.

X y Z.

LO MEU NEN

La primavera
¡Qué hermosa n' es!
¡La nit, qué hermosa!
¡Qué hermós lo estel!
¡Qué hermós n' es sempre
Lo sol naixent!...
Mes ho es encara
Molt mes mon nen.

* *

Blanca es la escuma
Que 'l mar cubreix,
Blanch n' es lo lliri,
Blanca la neu,
Y la gabina
Blanca es també...
Mes ho es encara
Molt mes mon nen.

* *

Ròssa es la espiga
Que en lo camp creix,
Ros n' es lo préssech,
Ros lo moresch,
Y la becada
Ròssa es també...
Mes ho es encara
Molt mes mon nen.

* *

Dols n' es lo cant
Del tendre aucell,
Dolsa es la pruna,
Dolsa la mel,
Dolsa la canya
Del sucre n' es...
Mes ho es encara
Molt mes mon nen.

CELS GOMÍS.

LAS CIUTATS CÉLEBRES.

PEKIN

Fá poch temps qu' en la secció literaria del DIARI CATALA donarem á coneixe á nostres lectors la vida íntima de la familia Real de Xina; avuy, nos proposem donar una ullada á la ciutat de sa residencia, capital del imperi Xino, lo mes antich del mon, anomenat mes poéticament per sos habitants Celest Imperi ó Imperi de las Flors.

Fou batejada la ciutat que 'ns ocupa ab lo nom de *Pekin* (Cort del Nort), l' any 1403, en que l' emperador *Yung-lo* se veje obligat per evitar las invasions dels nómadas á trasladarhi la cort imperial, qu' avans residia en *Nan-kin* (cort del Mitj-dia). Anteriorment á n' aquesta fetxa *Pekin* portaba 'l nom de *Chien-tien-fu*.

Abrassa la ciutat una superficie de sis mil hectáreas, limitada per un perímetro de trenta tres kilómetros, y está formada en realitat per dos ciutats distintas: la Ciutat Xina, de forma quadrada, y la Ciutat Mongólica, mes gran y en forma de paralelógram. Aquestas dos ciutats muralladas cada una de per sí, están separadas per un fosso y únicament se comunican per tres portas y tres ponts. *Pekin*, contaba en l' any 1852 ab dos milions d' habitants; pero la grandiosa emigració qu' experimentá á causa de la miseria ha reduhit aquesta xifra á poch mes d' un milió, qu' es la població actual.

La Ciutat Xina, com son nom mateix indica, está poblada principalment per xinos. Sas casas son d' un sol pis, ab sostre de fanch ó teulas rojencas, y forman un intrincat laberinto d' estrets y tortuosos carrerons, que reclaman imperiosament un senyor Baixeras xino que vulgui presentar un ante-projecte de reforma, no á l' ajuntament qu' allí no existeix, sino als mandarins del imperi. Aquest laberinto está crusat de Nort á Sur y d' Est á Oest per dos importants arterias, lo Carrer Major y la carrera de *Cha-cua*.

Es la ciutat Xina lo centro del comerç de Pekin, quals articles mes importants son sederias, porcelana y laca. A l' hora de las transaccions, en las dos grans vias avans citadas s' hi observa un moviment extraordinari. Cada comerciant te al devant de la porta de la seva botiga una fusta de 10 á 12 peus d' alsada y cuidadosament embarnisada, en la que hi te anunciats ab grans lletres los géneros que vén.

Lo mes notable d' aquesta ciutat es los temples del Cel y de l' Agricultura, los dos mes célebres del imperi, aixis per sa arquitectura com per sos recorts històrics. Del primer s' admira la gradiositat del edifici; las quatre magníficas escalinatas d' alabastre que li donan accés y las balconadas de mármore que 'l rodejan. Del segon, mes petit que l' anterior pero molt semblant á éll, s' admira la combinació de balcon y escalas estribadas per monolitos de formas tan estranyas, qu' ofereixen un conjunt arquitectònic únich en lo món.

Hi ha ademés en la ciutat Xina: los temples de la deesa Koanine, del Geni de la Terra, de la Purificació, del Drach Negre, dels Esprits del Cel y de la Terra; los estanys dels Peixos d' Or, lo monastir de *Fa-yuan-se*, los mercats, teatros, etc.

Are passem á la ciutat Mongòlica, qu' es la ciutat oficial ó militar, y qu' está habitada principalment per las rassas manchú y mongòla, á la qual perteneix la dinastia regnant. Desembocan sos carrerons en una sèrie de carrers paralelos, y algunas de las casas qu' en ells se veuhen tenen entressuelo á mes del pis baix.

Al centro de la ciutat Mongòlica hi ha un recinto voltat de murallas, ahont s' hi entra per quatre portas fortificadas, que s' anomena ciutat Grogga. Allí hi ha los palaus perteneixents als mes alts dignataris del imperi y un gran número de pagodas. Dintre de la ciutat Grogga hi ha un altre recinto murallat, ahont s' entra també per quatre portas, y que porta 'l nom de ciutat Roja. Aquesta es lo Palau Imperial. Se veu donchs, que qui volgués atacar lo Palau Imperial, deuria apoderarse succesivament de las tres murallas concéntricas.

Anem á donar solsament l' índice y (ab aixó sol rebassarem los límits senyalats á n' aquest article) de lo mes notable de la ciutat Mongòlica. Allí es digne de notarse l' antich Observatori dels Jesuitas; lo temple dels Lletrats; los vuit archs triomfals; lo temple de Confuci; lo dels Mil Lamas, ahont hi ha una colossal estàtua de Budha de setanta peus d' alsada; la torre de la Campana qu' es la que serveix per tocar á somaten; los temples del inventor de la seda, del Geni del Vent y del Geni del Llamp; la quadra dels elefants de la antigüa dinastia del Ming, ahont encara hi queda un elefant vell, borni y sense ullals, etc., etc.

Entrem á la ciutat Grogga per un hermos pont de mármore, obra mestra d' arquitectura, y allí veurém lo Mar de las Canyas; la Pagoda Imperial ab lo seu sostre de lapiz-lazuli y multitud de campanetas penjadas en la cornisa, que sonan con tinuament mogudas per l' aire; la montanya de carbó qu' es lo punt mes elevat de *Pekin*, y presenta un aspecte pintoresch coberta per una infinitat de kioscos, temples, pagodas, *fus* (palau) y coronada d' un elegantíssim kiosko. La tradició conta, y l' ardent imaginació dels xinos aixis ho afirma, qu' en edats remotas, cert emperador de xina, amenassat per sitiadors tártaros, va fer acumular en aquell lloch tot lo combustible necessari pera 'l consum de la ciutat durant molts anys. Lo cert es que la montanya está formada d' ulla acumulada per la má del home y que 'l temps ha cobert d' una espessa capa vegetal,

Lo mes original que conté la Ciutat Grogga es l' arbre del jardí de *Pei-tha-sse*, monument erigit á la memoria del últim emperador de la dinastia dels Ming. En aquell arbre, s' hi va penjar l' últim monarca de aquesta dinastia quan *Pekin* caigué en poder dels tártaros (1644), avuy encara regnants. L' emperador *manchú* que li va pendre 'l tronó, va fer carregar de cadenas l' arbre culpable per haber deixat sas branques á un Fill del Cel pera qu' en ellas se sacrificés. En cástich tan absurdo hi veyá l' usurpador un hábil medi de conservar als ulls del poble lo prestigi é inviolabilitat de l' imperial soberania. L' arbre ha mort de vellesa, pero encara las enormes cadenas de ferro pesan en son tronch ressecat.

La ciutat Roja ó Imperial tanca ab sas murallas vermellas las magnificencias del tronó del Celest Imperi. Tot lo que la rica fantasia oriental pot imaginar de mes espléndit se troba acumulat en aquell recinto. Llarch seria lo donar una idea aproximada de lo que es lo palau imperial; nos limitarém á recorrer un curt trajecte que pot servir de mostra per comprendre lo demés.

Se baixa al pati d' entrada per una escala de mármore, adornada ab dos lleons de bronzo y balaustradas de mármore. Tres portas conduheixen á un segon pati, mes gran, rodejat per una estensa galeria, sobre la qual hi han los magatzems de preciositats que perteneixen exclusivament al emperador. Lo primer d' aquets magatzems está plé de vasos y altres obras de diferents metalls; lo segon, de las mes hermosas classes de pelleteria; lo tercer, de vestits que l' emperador sol regalar á sos oficials; lo quart, de joyeria de gran valor; lo quint, que te dos pisos, está plé d' armaris y baguls que guardan las telas de seda del imperial servey, y molts altres dipòsits contenen armas de totas classes, regaladas ó conquistadas. Hi ha en aquest segon pati la sala imperial, sala de la Gran Unió (*Tea-ho-tien*), situada á dalt de cinch terrats sobreposats, de mármore blanch, que van estrenyentse gradualment. Lo sostre de la sala es de color vert y esculpit; está sostingut per columnas rojas. En lo centre de la sala y sobre un estrado hi ha un gran bagul que conté lo tresor, ab una sola y breu inscripció: *Chin*, que vol dir SAGRAT. En la plataforma que sosté la sala s' hi veuhen varios vasos de bronzo de gran tamanyo, en los que s' hi crema agradables per-

fums en los dias de cerimonia, y candelabros en forma d' aucells de diferents colors, com las candelas que s' hi encenen.

No acabariam may si haguessim de ressenyar totas las curiositats que tanca aquesta ciutat dintre sas murallas, com sos tresors l' avaro dintre las caixas, pero ja 'ns cansém d' escriure y segurament nostres lectors de seguirnos per la Xina; deixém, donchs, á *Pekin* allá ahont se troba y posém punt final á l' article.

R.

Noticias de Barcelona

SESSIÓ DEL AJUNTAMENT.—Demá diven-dres á l' hora acostumada lo Ajuntament celebrarà sessió extraordinaria.

LO DIA D' AHIR.—Numerosa fou la concurrencia que sorti á fora ab lo pretext d' esser lo dia destinat á enterrar lo Carnestoltas.

Totas las empresas de ferro-carrils y tranvias transportaren un número fabulós de passatjers, especialment las de Sarriá y Gracia.

Efecte de la molta gent que 's trasladá als pobles y montanyas dels vols, Barcelona presentaba per la tarde un aspecte desusat, puig á penas tranzitaban pe 'ls carrers mes que municipals y serenos que, en virtut d' una mida de bon govern, exercian la mes rigurosa vigilancia en be del vehinat.

A entrada de fosch era extraordinaria la profusió de comitivas que, armant la major bulla, regressaban á l' ciutat retornantli son estat normal de vida y animació.

DESGRACIA.—En lo carrer del Carme un cavall ahir va trepitjar á una dona, essent curada en la farmacia del senyor Viader, y desd' allí trasladada á la casa de socorro del districte pe 'ls camillers de la mateixa.

«LA ROSELLA.»—La societat de ball catalanista titulada *La Rosella* que tan poch temps conta d' existencia y tan impuls ha pres, doná lo dilluns passat l' últim ball de máscaras que s' igualá per sa elegancia y concurrencia escullida als que han donat las mes reputadas societats de nostra ciutat. Los salons estavan decorats ab lo major bon gust, contribuhint molt al lluhiment una espléndida il·luminació.

Entre la numerosa y triada concurrencia cridavan l' atenció casi tots los trajos premiats enguany barrejats ab altres no menos elegants, formant un conjunt verament encisador.

Ab gran insistencia fou demanada la repetició d' alguns balls, acabantse aquella reunió, en mitj de la major armonia, ben prop las dugas de matinada.

Sabem per bon conducte que s' está treballant activament á fi de donar una sèrie de concerts y alguna funció dramática durant la Quaresma.

HEROISME MATERNAL.—Molt aprop de Badajoz, en la primera caseta de peó caminer de la carretera de Sevilla, ha ocorregut aquets dias un fet espantós.

Una dona estenuada de fatiga va presentarse á la casa á entrada de fosch demanant hospitalitat, que va serli concedida per la dona del peó, trobantse sola en aquells moments. Sentadas prop de la

llar, observá ab espant la mestressa de la casa que tenia al devant un home vestit de dona, y buscá un pretext per retirar-se á un altre habitació y combinar lo medi de surtir d' aquell apuro, puig que ja sospitava que no podia portar bonas intencions lo disfrassat.

Al cap de pochs moments va sentir l' esposa del peó caminer un crits esgarri-fosos d' un fillet seu de pochs anys, que 'l criminal habia agafat, cremantli 'ls peus al foch ab bárbara crueltat. Allavors la mare s' apoderá d' una destrial y com un llampech se tirá sobre 'l desconegut, pegantli un cop ab tal forsa sobre 'l cráneo que 'l va deixar mort instantaneament.

Al poch temps arribá una parella de la guardia civil, que va registrar al mort, trobantli una pistola, un ganivet y un xiulet. Ab ell varen xiular los guardias y 's presentaren dos homes, al quals van fer pressoners. Després s' averiguá que 'ls tres criminals portaban lo próposit de robar á n' aquella infelís dona tres mil rals que tenia en son poder.

DESGRACIA.—Avans d' ahir una noya que trevallava en una fábrika del carrer de Sant Erasme tingué la desgracia de que una engravació li agafés una má fentli malbé dos dits. Se l' aussiliá en la casa de socorros del districte.

ROBO.—De una habitació de una fonda del carrer de Sant Pau se trovaren á faltar ahir 16 duros en metálich.

RAHONS.—A las set del vespre d' ahir y en la Plassa de Catalunya dos subjectes estavan disputantse sobres un gos de Terranova que tots dos deyan serne 'ls amos. La qüestió se aná á aclarir en l' Arcaldia.

LA PROFESSÓ DE LA BONA MORT.—A l' hora prèviament anunciada sortí ahir, de la iglesia de St. Felip Neri, la professó del dimecres de Cendra, coneguda per la de la Bona Mort.

Lo número de congregants que hi assistiren ab las sevas corresponents cucullas, nos semblá molt reduhit. Alguns d' ells duyan diferents emblemas.

Los carrers del curs estaban casi deserts.

NOTICIAS TEATRALS.—La companyia de ópera que ahir terminá en lo Gran Teatro del Liceo, funcionarà durant la Quaresma en lo teatro principal de Valencia.

La dels Bufos Arderius passarà per Pasqua á actuar també en lo mateix teatro.

La companyia d' ópera cómica que dirigeix la Sra. Frigerio, ben coneguda del públich de nostra capital, comensará á funcionar en lo teatro «Eguiláz» de Jerez despres de Setmana Santa,

DONATIU.—Una persona que ha volgut guardar l' incognit ha fet á la Associació dels Amichs dels Pobres lo important donatiu de 500 duros.

ESTADÍSTICA.—Lo moviment de població ocorregut en aquesta ciutat, durant la tercera desena del passat Janer en lo districte de Palacio es lo següent:

Naixements, 55; defuncions, 54. En lo de Sant Bertran, 59 naixements y 94 defuncions.

CONCERTS CLÁSSICHS.—Se dona per molt certa la noticia de que, durant la present Quaresma, se donarán concerts clássichs en lo Gran Teatro del Liceo.

ASSESSINAT.—Te consternat al poble de Cornellá lo trist fet d' haber sigut trobat dilluns, en una barraca, lo cadavre d' un home horrorosament assassinat; sense que per are s' hagi sabut ni sospitat qui fou l' agressor.

INCIDENT.—Venia ahir pe'l carrer de Fernando, á tres quarts de vuit del vespre, de la Rambla en direcció á la plassa de St. Jaume, una tartana qual caball duya un trot un bon xich llarch; y al arribar devant de la xocolateria del senyor Juncosa, se trencá lo fusell del càrruatje cayent á terra una roda, produhint aquell incident la caiguda de la tartana.

Afortunadament no s' ha de lamentar cap desgracia personal, y aixó qu' era molta la gent qu' anaba dintre.

CONVENT DE JESUITAS.—Suposem que molt aviat deurán comensar las obras pera la construcció del convent de Jesuitas, en lo carrer de Caspe, puig en los terrenos destinats á tal objecte, ja s' hi ha aixecat una barraca de regular capacitat pera deposit de las eynas dels operaris.

ESCARCELACIÓ.—Han sigut posats en llibertat los obrers D. Joan Nuet y D. Manel Botchons que dias enrera habian sigut presos, ab tres companys mes de Junta del Cassinó obrer del carrer de St. Domingo del Call.

Actualment ja no 'n queda cap á la presó, de lo que 'ns alegrem moltíssim.

ESTADÍSTICA DE SINISTRES MARÍTIMS.—Durant lo desembre passat se han perdut 44 barcos de vela, inglesos, 16 d' americans, 16 de noruechs, 14 francesos, 12 alemanys, 9 italians, 8 austriachs, 7 holandesos, 5 grechs, 6 suechs, 3 espanyols, 2 russos, 1 dinamarqués y 5 de pabelló desconegut. Total, 149.

Barcos de vapor perduts: 15 inglesos, 2 espanyols, 2 francesos y 2 holandesos. Total, 21.

Están compresos en aquests números 4 barcos de vela y 2 vapors que 's suposan perduts per falta de noticias.

TELÉGRAMAS PER L' AMÉRICA DEL NORT Y ANTILLAS.—La tarifa dels telégramas per l' América del Nort y las Antillas ha suferit una rebaixa de 3 pessetas 15 céntims per paraula, desde lo primer d' aquest mes. Per exemple, un telégrama per l' Habana que avans costava 6 pessetas 76 1/4 céntims per paraula, are, segons la rebaixa no val mes que 3 pessetas 61 1/4 céntims, per New-York 1'01 1/4 en lloch de 4'16 1/4, etc.

Aquestos preus reduhits se aplican indistintament, tant pe'ls telégramas que 's transmeten per lo cable d' aquesta capital á Marsella, com per los que van per las comunicacions terrestres.

EXPLOSIÓ.—A mitj dematí d' ahir y en lo moment de sortir del nostre port lo vapor *Victoria*, de la linea de Filipinas, dels senyors Olano, Larrinaga y companyia, se sentí á bordo un soroll com de canonada. Los que presenciavan la sortida del barco notaren que per entre mitj del nuvol de vapor que 's formá era tirat en l' aire un bulto que semblava un home, que habent arribat á l' altura com d' una casa y mitja caigué aplomat dintre mateix del barco.

Aquet, ab tot, seguí son camí sens deturarse, deixant á la gent en la seguretat de que la explosió habia sigut causada per la voladura d' un tubo de la máquina

y en lo dubte de si habia ó no ocorregut alguna desgracia personal.

MOVIMENT CIENTÍFICH Y ARTÍSTICH.

CERTÁMEN DEL DIARI CATALÁ.—Pera concorre al certámen obert en aquesta Redacció, hem rebut desde 'l dijous passat las composicions següents:

Núm. 14. *Critica de Café*; núm. 15. *La mort del Delfi* (traducció).

«LAS QUINTAS», QUADRO DEL SENYOR PELLICER.—Tractantse d' un de nostres col·laboradors, no hem dit res del quadro de don Joseph Ll. Pellicer, y sols copiarém lo que d' ell ne diu lo *Diari de Barcelona*, que es un dels periódichs que se 'n ha ocupat primerament:

«*Las Quintas* porta per títol un quadro pintat al oli, original del conegut artista don Joseph Ll. Pellicer, que está exposat aquesta setmana en l' establiment del senyor Parés, carrer de Petritxol. Constitueix l' escena del quadro l' estació de Monsó en lo moment de l' arribada d' un tren de passatjers que ha de pendre als reclutas del exércit, procedents del cupo d' aquell poble y dels demés del districte. L' animació propia del assumpto se veu en la tela, en la qual hi ha un número considerable de figuras. Lo dibuix d' aquestas y la seva agrupació acreditan las qualitats de dibuixant, que en distintas ocasions hem fet notar y hem aplaudit en lo senyor Pellicer. Hi ha espressió en moltas actituts, vritat en los grupos y caracterisació exacta en los principals tipos de pagesos, quintos, soldats, etc.; de modo que be pot afirmarse que l' obra de que parlem está pensada detingudament y dibuixada ab notable acert. No podem tributar iguals elogis al colorit. Pera dar á l' escena un aire de tristesa mes marcat, ha escullit lo senyor Pellicer un d' aqueixos dias núvols, ab l' horitzont de color plomís obscur, de lo que 'n debia resultar monotonía de colorit y falta d' efectes de llum. Pero los tons apagats que dona un dia com lo que ha escullit l' artista, no exclueixen lo vigor en lo modelat, los efectes de la perspectiva aérea que senyala los diferents termes, ni tan sols un colorit que dintre d' una certa monotonía general no acusa pobresa ni dona á las figuras apariencia de semi-espectres. Per aquest cantó peca lo quadro *Las Quintas*, y á n' aquesta propia causa se deu que la primera impresió siga poch simpática, que examinat detingudament millori molt per acostumarse la vista á la monotonía del color, y que estudiant en los detalls y sobre tot en lo dibuix, com havem dit, alcansi l' aprobació de las personas intelijents en bellas arts.»

BUTLLETÍ ASTRONÓMICH

(per I. Martí y Turró.) 11 Febrer 1880

LLUM ZODIACAL.—TACAS AL SOL.—201.—La llum zodiacal pogué esser observada avans d' ahir á las 7h 45m del vespre, resultant los valors següents:

Ax menor. 28°
Meitat del ax major. 68°
Intensitat. molt visible.

—Ahir á las 3h 02m de la tarde se observá lo Sol, veyentshi las tacas següents:

Quart quadrant:
Un grup format per duas grossas tacas aproximadament ovaladas y separadas, rodejadas de una penombra molt visible.
Altre compost de una taca de uns 30" de diámetre, acompanyada de petitas penombres ó lúculas de regulars dimensions.

Altrs, de quatre tacas, de las que las duas mes grossas, están molt juntas y voltadas per una sola penombra.
Altre, compost de duas tacas molt petites y algo distants una de l' altre.

SOL ix á 6:59; se pon, á 5:30.
LLUNA: ix á 8:43 mati.—pon á 6:54 tarde.

SERVEY METEOROLÒGICH (Especial del DIARI CATALA.)

Observacions del dia 11 de Febrer 1880.

OBSERVACIONS.	Máxima.	Minima.	Mitja.	Diferen. ^a
Temp. á l' omb. ^a Id. al aire-lliure	16.2 19.5	7.2 3.2	11.7 11.3	9.0 16.3
(Horas)	9 mati.	12 dia.	3 tarde.	mitja.
Tensió vapor. Estat Higromét. Actinòmetre.	5m42 0.62 falta.	7m21 0.58 falta.	7m02 0.60 falta.	6m55 0.60 falta.
(Horas.)	9 m.	12 dia.	3 tarde.	6 tarde.
Núvols. {Forma. Direc. ^a Estat del cel.	Cumulu. NW. b. 3	Cumulu. WNWb. 4	Cumulu. N W. b. 6	cum-nim WNw. b. 7
(Horas.)	9 m.	12 dia.	3 tarde.	9 nit.
Vent. {Direcció. Forsa.	N W. 3	NW. 4	NW. 5	W. 2
Baróm á 0.9m	761m2	761m4	761m6	761m8
Evaporació ottal Altura de pluja.	á l' ombra= 1m6 á 9h. n.= 0m00	al aire-lliure=falta mar.6h t.=2.		

Lo Montseny, encar está nevat.
A las 4h tarde, núvols espessos y negres, provinents del NW.
Lo temps millora, y es fácil qu' el cel se posi molt mes clar qu' actualment.

Secció de Fondo

LO PARQUE DE BARCELONA.

Encara 'ns xiulan las orellas. Dotze anys arrera, ja se sabia: eran una lletania las queixas de quants, si volian passejar, no tenian mes remey que anar amunt y avall pe 'l Passeig de Gracia ó donar la volta pe 'l glacis de la Ciutadela, passant pe 'l Jardí del general. Barcelona, deyan, es una ciutat que de tal no mes ne té 'l nom. ¿Ahont s' es vist la segona capital d' Espanya sense passeigs, sense jardins públichs?

Y velshiaquí que vingué la Revolució de Setembre, aquella Revolució que fins los moderats saludaren ab domassos y llums als balcones; aquella Revolució que destruí la barricada de la Rambla regalant un mirador als barcelonins, y allavoras, creyent tiris y troyans qu' era arribada l' ocasió de fer uns passeigs y jardins públichs, emprengueren forta y activa campanya pera que los terrenos de la Ciutadela, qu' estava desapareixent del mapa per instants, se destinessen á semblants objectes.

Lo general Prim y don Laureano Figuerola, recordant son llinatge, s'apressuraren á secundar los desitjos dels barcelonins, y als pochos dias las Corts de la Revolució de Setembre regalavan á Barcelona una inmensa extensió de terreno pera que fos destinada á realisar lo somni daurat de tots los seus habitants, blanchs y negres, verts y madurs.

Encara que á mitjas, encara que per entregas repartidas ab irregularitat y retrás, ja tenim lo que tothom volia: ja tenim grans passeigs com lo saló de Sant Joan y 'ls de Pujadas y de l' Industria y també tenim Parque.

¿Estém contents? ¡Oh! Poch á poch: guardintse de dir massa alt que sí.

Tant bon punt los caminals han sigut fets y 'ls arbres y las flors han adornat l' espay y aromatisat l' atmósfera, l' element que sol viure de las alarmas infundadas que fabrica y qu' estableix corrents y malalties de moda, ha comensat á cridar y á fer l' home sostenint ab tota la gravetat, que no es exclusiva del sabi, que 'l Parque es insalubre, qu' está mal situat, que no ofereix cap bona condició. Y velshiaquí que si 'ls hem de creure á n' ells, los barcelonins haurem de plegá 'l ram, puig hem fet un pá com unas hostias.

¿Are se'n han adonat de que 'ls terrenos que son Parque fan mal á la salut pública? ¿Tot justament are qu' están farsits de flors, arbustos y arbres que 'ls purifican y sanejan? Per lo vist, avans la Ciutadela 'ls tapava la vista y no 'ls hi deixava veurhi clar.

A la forsa havia d' esser aixis; perque aquí hi ha 'l lector que no 'ns deixarà mentir quan recordem que dotze y catorze anys enrera era molta la gent que tenia la costum cada diumenje y cada dia de festa, d' anar á donar la volta pe'l glacis sense que á ningú se li ocorregués qu' aquellas voltas fossin tan poch galdosas com las dels Encants.

Y encara hi ha més. Lo qui mes lo qui menos de nosaltres, s' ha cansat y més que cansat d' anar al expressat glacis, avuy tant poch salubre, segons nos contan, á fer volar estels y gruas y á fer embolichs ab las gruas y estels rivals.

Y no 'ls ne vull dir res de las collas que l' han tingut per teatro de las sevas guerras civils que 's solian traduir en formidables batallas á pedradas, que 's donavan tots los dias, estiu é hivern, tant si feya sol com si feyan xafechs. Prou se guardaban mes dels rochs que crusaban l' espay que del ayre poch sá, que 'ls probaba com si fossin á la torre.

¡Que 'l Parque no es sá! Ja voldrian que s' ho cregués tothom los jugadors de botxas, que are van d' Herodes á Pilats y aviat farán cap á ca 'n Pistras, y també ho deurian voler aquells qu' afeytaván de cara 'l sol y de cara á l' ombra, qu' are s' han quedat sense establiment.

Y 'ls batallons que hi feyan l' exercici y 'ls mils y mils curiosos qu' ho anavan á veure ¿quí sab si s' hi posaban malalts?

¿Y quí sab si las tropas que s' allotjavan y s' allotjan encara en los quartels de la Ciutadela, debian ó deuen esser víctimas, sense que se'n dongan ni se'n donguessen compte, d' una epidemia horrosa que 'ls deixes en quadro no estratègich?

Vaja, convinguem en que las sortidas de tó tenen molts prossélits en Barcelona, la ciutat que 'n diuen dels Comtes y que 'n deurian anomenar ciutat de las fogaradas.

Es curiosa la constancia ab que 's fa la guerra al Parque que s' está construint. Lo públich s' escolta la oposició com qui sent ploure; mes aquesta, per xó, no cedeix pas.

Si un se costipa, com avans, ja se sab; los aires del Parque 'n tenen la culpa; queixis qualsevolga de dolor: es clar, deu anar al Parque y aquest es tant humit...; li fan mal los nervis: donchs son los aires del Parque qu' es tan sech... ¡Y tot ho paga 'l Parque!

Si escolteu als que contra ell cridan, aquet está mal emplantat. Es massa aprop de St. Martí, lloch ahont hi viu qui sab la gent sense que 's queixi, per fortuna, de falta de salut. Aqueixa gent hauria volgut que 'l Parque s' hagués fet en lo Tibidabo ó potser en lo Montseny.

Allavoras si que no hauria fet mal á ningú, perque ningú hi hauria anat.

¿Y que hi ha de passar al Parque que no passi á tota la ciutat? L' atmósfera, si fa ó no fa, será la de Barcelona, ab la sola diferencia que l' aire es mes lliure y mes sanejat per las plantacions que cada dia 's realisan.

Sino qu' are fa sabi parlar del Parque ab termes técnichs y dir á la gent que no hi vagi, com ho fora dir que sos terrenos son los millors y 'ls mes indicats si s' hagués construhit en la part de St. Antoni.

Mes vostés deuran fer com nosaltres: que vagin cantant mentres nosaltres anirem passejant y recordat que debem semblant mellora á la Revolució de Setembre y á son héroe principal lo general Prim.

F.

Correspondencias

DEL DIARI CATALA.

Masnou 11 Febrer.

Per lo que aquí está passant, are si que podrem dir ab sobrada rahó any nou vida nova, puig s' ha passat Carnestoltas y ni una máscara s' ha vist corre pe'ls carrers com s' acostumava cada any, ni molt menos un d' aquests balls ahont hi solian lluhir, ab la cara tapada, una munió de senyoretas.

Entre que 'ls negocis van com Deu vol, y de trevall no ni ha un brot per qui 'n demana una branca, sembla aquesta vila un verdader cementiri. Estich segur que á durar molt aquesta calamitat, cada casa será un ninxo.

No li vuy parlar de la crísis que atravesan los Pilots, que no son pochos los que aquí 's contan. Consti no mes, que del resultat d' anar coixa la navegació, per are 'ls queda 'l consol de portarni una crossa. A no tardar molt, á n' aquest pas anirán tan coixos com ella.

La Junta d' Instrucció girá l' altre dia una visita als establiments de ensenyansa y se m' ha assegurat per un dels que la componen que quedá molt satisfeta del estat en que trobá 'ls alumnos en tots ells. Després de felicitar coralment á tan digne corporació, avuy que la ensenyansa es una necessitat capital, felicito també al distingit magisteri, que tan bé compleix ab la honrosa missió qui li está encomenada.

Acabaré dihentli que corran per aquí veus de tan mala lley, inspiradas per lo desitj de fer mal no mes, que francament no sembla visquem en pais civilisat.

Figuris que hi ha algú que l' ha donada en dir que de las bromas de la *nocha-buena* 'n es promotor l' Ajuntament. Com que ab lo pretext de que en aquesta nit 's pot fer tot lo que 's vol, alguns que sempre entenen las cosas pe'l cantó que volen y may tal com deuen haber de ser interpretadas, jugavan alguna broma pesada, conti ab las murmuracions d' are, com posan als nostres administradors.

Pero no hi fa res que digan. La falta de

rahó es comparable á una arma de foc: mentres se senti la detonació, la bala no fa cap mal.

Per avuy no li puch dir res mes. Un altre dia potser li comunicaré 'l modo com haurem celebrat l' enterro del rey de la bro-massa que aquest any no ha vingut á fernos sisquera una visita.

Lo Corresponsal.

Noticias de Catalunya

REUS, 10.—Lo diumenje passat tingué lloch la festa de recepció del Carnestoltas. Aquest personatge se destacava á dalt d'una magnífica carrossa, rodejat per sos servidors y tenint á sos peus un grupo de noyas.

Formavan lo corteig, un barco ab tota propietat, tirat per vuit mulas molt ben guar-nidas y dintre del qual hi anava un considerable número de mariners tirant confits y cucurutxos á las senyoretas de que estavan atestats los balcones; un vastíssim carruatje-saló tirat per vuit caballs, en lo que hi anavan molts senyors vestit de negre ab frac y guant blanch, imitant un Congrés de dipu-tats; un' altre carruatje imitant la redacció d' un diari y afflictiva situació perque atraves-sa la prempsa; un altre imitant la boca del infern. ab los seus corresponsents diables y mefistófeles que disparaban focs artificials, y un' altre porció de vehículs que fora llarch enumerar, tancant lo corteig l' ajuntament carnavalesch presidit per son governador.

La festa estigué animadíssima é hi regná lo major ordre.

Noticias d' Espanya

SENTENCIA DE OTERO.

MADRID, 10 febrer.—Ahir matí se publicá en lo jutjat de Palacio la sentència de la cau-sa de regicidi. No creyem que tinguin impor-tancia los resultats, y copiém los Consider-ants. Diuhen aixis:

«Primer. Considerant que 'ls fets decla-rats d' haber Francisco Otero Gonzalez dis-parat contra la persona de S. M. lo rey don Alfons XII dos tiros de pistola carregada ab cápsulas de bala de 15 milímetros, á la curta distancia que ho verificá, constituheixen lo delictes de regicidi frustrat, previst y castigat entre los de lesa magestat en l' article 158 del Códich, ab la pena de reclusió temporal en son grau máxim, á mort, perque lo processat practicá tots los medis necessaris que debian produhir com á resultat la mort de S. M. lo rey, y no 'l produhiren per causas independ-entes de sa voluntat;

Segon. Considerant que per confessió explícita y expontánea del processat, y per de-claració de quatre testimonis presencials y fidedignes, per la ocupació del arma y d' una altra cápsula igual á las de la carga, s' ha jus-tificat d' una manera cumplida que Francisco Otero es l' únich responsable com autor de dit delictes;

Tercer. Considerant que no es de apreciar com eximent ni com atenuant la circumstan-cia de imbecilitat ni enagenació mental del processat alegada per la defensa, ja que sobre no resultar de autos cap fet ni precedent de-mostratiu de dita circumstancia, la retxassan obertament quatre declaracions de Otero, de-talladas, coherents y conformes ab tots los datos del sumari y ab lo que ha tingut ocasió d' observar lo jutjat durant la sustanciación de la causa, que sempre ha trobat cuerdo al reo, sens que basti á probar lo contrari lo dictá-men dels professors en medicina don Ramon Felis Capdevila y don Joseph Esquerdo; los que, lluny de consignar en sas conclusions la absoluta falta de rahó que suposa la imbecili-tat ni determinar d' una manera acabada la

alteració, perversió ó trastorn de las facultats anémicas que constitueixen la bojeria, reco-neixen que Otero te capacitat intelectual, en-cara que escassa, y algun desarrotllo en sas facultats afectivas; apart de que los metjes fo-renses don Joaquim Sicilia y don Mariano de Esteban Arredondo consignan terminant-ment que al Otero no pot considerársel com-prés en cap mena de bojeria, ni imbecilitat, ni demencia, ni monomania;

Quart. Considerant que tampoch es d' atenuar la circumstancia de borrarxera alega-da per la defensa, perque encare que, lo que no succeheix al present, quedés justificada per los testimonis examinats al efecte ó en al-tra forma, que l' Otero estigués borrarxto al atentar contra la vida de S. M. lo Rey, sem-pre resultaria ser la borrarxera posterior al projecte de cometre'l delictes, y de consequent inaplicable en favor del reo;

Quint. Considerant que ni de la proba testifical ni de cap altre dato del procés pot deduhir que Otero obrés ab obsecassió ó ar-rebató produhit per la monomania del suici-di, com preten també la defensa, en contra-tradicció ab tots los actes executats per lo processat, que durant molts dias portá á sobre un' arma á proposit pera efectuarlo, y ab tot, no la utilizá, tractant, al contrari, de salvar per la fuga la vida, que li es molt apreciada, segons vingué á manifestar en sa última de-claració, dant ab aixó á la vegada una proba evident de son cabal judici al exposar los me-dis de exculpació que cregué convenirli y de que fora incapás en las condicions anormals que se li atribueixen: debent per tot lo dit es-tablirse com un fet evidentment demostrat, (y perque las accions y omissions penadas per la ley se reputan sempre voluntarias mentres no consti lo contrari) que Otero obrá baix lo domini de son llibre alvedrio;

Sisé. Considerant que la última declaració del processat, lluny de desvirtuar sas an-teriors y reiteradas manifestacions, deixa sub-sistents y corrobora tots los actes y fets cons-titutius del delictes que 's persegueix, limitant-se á consignar la falta d' intenció de matar á S. M. lo Rey, contra lo prescrit en la ley, que reputa sempre intencionadas sas trasgressions, y contra las demás probas resultants d' autos, que arguyeixen com queda indicat, y atesos los medis empleats per lo processat, son ma-nifest y deliberat proposit de consumir l' atentat;

«Seté. Considerant que no existeixen en autos mérits pera apreciar cap circumstancia atenuant;

«Vuité.—Considerant que concorre la cir-cumstancia agravant de premeditació coneguda, perque segons reiteradament ha confessat l' Otero, desde 'l dia 14 ó 16 de desembre úl-tim concebí lo projecte de acabar ab l' exis-tencia de S. M. lo rey, comprant á n' aqueix fi la pistola que constantment tingué en son poder ab las cápsulas, esperant y buscant oca-sió d' executar lo crim; persistent en son pro-posit y seguint desde gran distancia lo cotxe de SS. MM., fins que situat en lo punt que cregué y era realment lo mes adequat dispará per duas vegadas l' arma homicida;

«Nové. Considerant que concorre aixi ma-teix la circumstancia agravant d' alevosía, per haber empleat lo procesat los medis ó modos en la execució que tenian tendencia directa y especialment á asseguarla sense perill pe-ra sa persona que procedís de la defensa de S. M., disparantli molt aprop quan, ocupat lo rey en refrenar los caballs del carruatje en los llindars de sa propia morada, tan respec-table y sagrada fins per lo mes humil ciudadá, menos habia de temers en l' horrible atentat objecte d' aquest procediment;

«Desé. Considerant que al culpable d' un delictes se li deuen imposar las costas, única responsabilitat civil qu' es possible en aqueix cas per l' índole del delictes;

«Vist, además dels citats, los articles del Có-dich penal, primer, 11, 13, 18, 22, 26, párra-fo segon del 28, 46, 47, 49, 102 y l' 851 de la

Copilació de las disposicions vigents en ma-teria criminal,

«Fallo:

«Que dech declarar y declaro: Primer; que 'ls fets probats en autos constitueixen lo de-licte de regicidi frustrat sense cap circumstan-cia atenuant y ab las agravants de premedita-ció coneguda y alevosía. Segon; que per con-fessió del procesat y per proba testifical s' ha justificat qu' en Francisco Otero Gonzalez es autor responsable de dit delictes. Tercer; que ha incorregut en la pena de mort y accessori- en son cas. Y, en sa conseqüencia, dech con-demprar y condempno á Francisco Otero Gonzalez á la pena de mort en garrot, que su-frirá ab arreglo á las prescripcions legals, y pera 'l cas de ser indultat, en l' accessoria de inhabilitació absoluta perpétua, si no se hagués remés especialment en l' indult, y al pago de la meytat de las costas motivadas fins lo folio 177 y en totas las posteriors. Retórnis al jutjat del Congrés la pistola que ha remés á n' aqueix, inutilisant lo que es cos del de-licte en aquesta causa, los cascós ó vainas que l' acompanyan y la cápsula trobada á n' en Francisco Otero.

«Consúltis aquesta sentència ab la superio-ritat, ahont sia remesa la causa original per lo conducte previngut, prévia citació y emplas-sament de las parts. Aixis per aquesta ma sen-tencia, definitivament jutjant, ho pronuncio, mano y firmo.—Francisco Galicia.»

—Sembla que ha renunciat son càrrech d' alcalde de l' Habana D. Antoni Gonzalez de Mendoza.

—Segons veyem en lo *Diario* de Ferrol, han sigut refusadas per inútils las planxas de ferro adquiridas en Inglaterra ab destino al canoner *Paç*.

—S' ha concedit un any de próroga al con-cessionari del ferro-carril de la costa de Cádiz.

—La Diputació d' Oviedo s' ocupa del pro-jecte de construir un nou hospital provin-cial.

—La diputació de la Corunya ha acordat demanar al govern la lliure introducció de la patata estrangera en aquell port, ó al menos la rebaixa dels drets que paga aquest article tan necessari, qual preu ha pujat allí fins á 10 rals l' arroba.

Secció Oficial

ATENEO BARCELONÉS.

Avuy á dos quarts de nou del vespre la secció de Ciencias Morals y Políticas continuarà la dis-cussió del tema «Bases jurídicas», usant de la paraula los senyors Bohias y Danyans.

Demá divendres á la mateixa hora, seguirá la discussió relativa á la «Reforma interior de Bar-celona» consumant los senyors Fossas y Pí y Ca-lopa.

Barcelona 12 Febrer de 1880.—Lo Secretari ge-neral, Ricard Esteve.

Telégramas rebuts en lo dia de la fetxa y detinguts en l' oficina corresponsent per no trobar á sos destina-taris.

Algeciras. Osisos Legar, sens senyas.—Marse-lla. A. Pradal, id.—Saragossa. Dionisio Sasnen, Estruch, 19, 3.º—Vigo. Pereardan Govern, sens senyas.—Cervera. Francisco Moixo, Sant Hono-rato, 3, 2.º—Pontevedra. Bertin Serre, sens se-nyas.

Barcelona 11 de Febrer de 1880.—Lo Director de la Secció, Orestes de Mora.

BOLSI

Segons nota de la casa Espinach.

Consolidat queda á las 10 de la nit á 15'65 diner, 15'67 y 112 paper.

SECCIÓ DE ANUNCIS

BARCELONA.

FARMACIA AGUILAR.

AXEROP SULFUROS AGUILAR.

ESPECIFICH

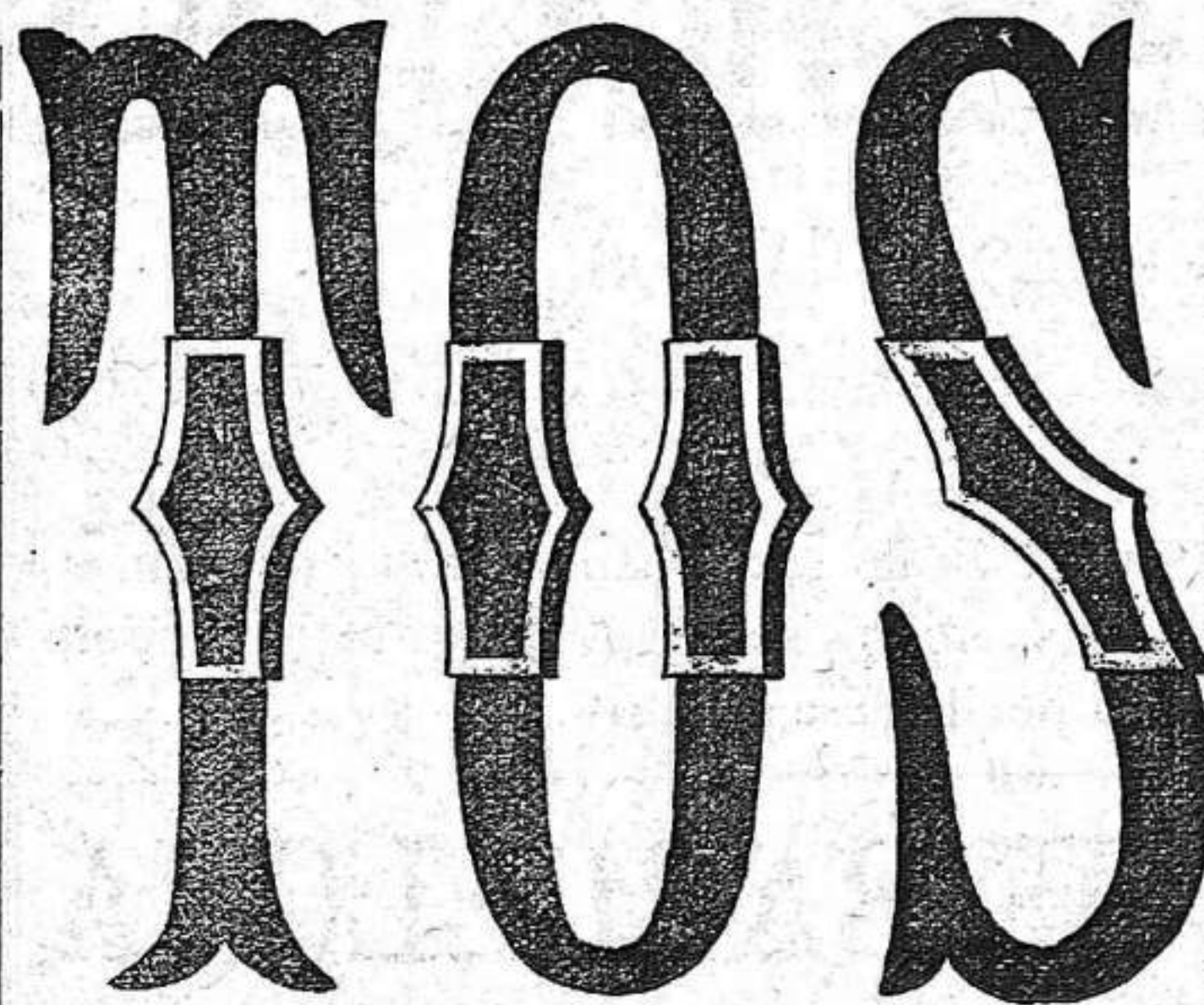
PERA LA CURACIÓ DELS BRIANS.

Son efecte es mes efica que lo de l'aygua de la Puda.—Als pochos dias de pèndrel cauhen las crostas y las escamas y s'asecan las nafres brianosas, deixant la pell llija y suau.—Lo mateix efecte produch en los noys quan tenen la cara plena de crostas.—Es lo únich de puratín que obra sens debilitar la sang ni irritar la freixura.—Destruex en poch temps los efectes causats per l'ús del mercuri.—Correjeix las irritacions de la vexiga y la uretra, facilitant la transpiració mucosa, com també la pulmonar.

Preu de l'empolla, 3 pessetas.

RAMBLA DEL MITJ, NUM. 37.

BARCELONA.

AMBARINA VEHIL

Essent avuy los únichs possessors del verdader y pur LIQUIT AMBAR y habent pogut conseguir sa associació ab los principals calmants que ab tant bon éxit usa la ciencia, no titubejem en asegurar ser nostra PASTILLA PECTORAL AMBARINA la mellor pera la curació de la TOS PULMONAR, ferina, la sequedat de las fauces y gargamella y demás enfermetats de las vías respiratorias. Se ven en la Farmacia Vehil, Vidrieria, 2 y 4, Barcelona, y en las principals d' Espanya, América y Portugal.

EL ÁGUILA

GRAN BASAR DE ROBAS FETAS Y A MIDA
SUCURSAL EN MADRIT, CÁDIS Y SEVILLA

Plassa Real, 13.—Barcelona

En aquest antich y acreditat establiment s' ha rebut pera la mida un rich surtit de altas nove dats tant del país com del estranger.—També s' acaba de construir y ben confeccionat pera la present temporada d' hivern, un grandis y variat surtit de prendas de totes classes y á preus fijos molt abrats, com podrá veures enó següent nota:

Trajos complets en patens novetade 140 á 350 rs.—Pantalons patens del país y estrangers de 40 á 100 rs.—Pantalons negres de castor, elasticotin y demás, de 52 á 120.—Armillas tricots, patens y demás trlas d' abrich de 18 á 50.—Armillas castors, casimirs y adredons negres, de 24 á 80.—Americanas d' abrich en varios géneros, de 60 á 70.—Paletos levitas de alta novetat, 170 á 400.—Levitas cruspapas tricots, adredons y demás géneros de novetat de 170 á 210.—Levitas en castors y ab redons negres y blans, de 100 á 320.—Jaqués y americanas tricots, adredons y demás géneros de novetat, de 80 á 210.—Batas tartans, casimirs, astracan y géneros de novetat, de 100 á 220.—Frachs panyo negre, de 210 á 300.—Pardesús (a) sobretodos tricots, patens, castors y altres géneros, de 100 á 210.—Rusos y sachs tricots, patens, castors y altres géneros de 100 á 210.—Rusos de adredons, chinchillas y demás géneros de novetat, de 250 á 400.—Capas en panyos de Alcoy y Béjar, 210 y 250.—Capas en panyos de Tarrasa garantits, 300, 350, 400, 450 y 500.—Emperadors, carrichs, pardesus sobretodos y russos, 100, 140, 170, 210, 250, 300 y 350.—Géneros 'pera mida en Barcelona, Madrit, Cádiz y Sevilla.—Los géneros que se destinan á la construcció de prendas son de lo mes superior que produheix la industria tant nacional com estrangera.

ROBAS FETAS.

VINALLONGA,

Plassa Real, 3, principal,

Ab lo fi de realisar una gran partida de géneros s' ha confeccionat un gran surtit de pessas fetas que 's liquidan á preu de cost.—Gabans rusos, sobretodos rusos, americanas, trajos, capas, karrichs, etc.

MAGATZEM

D' OBJECTES D' ESCRIPTORI.

19, PLASSA DE LA LLANA, 19.

En aquest magatzem s' hi trobará un abundantíssim surtit de tots los objectes indispensables en un escriptori á preus reduhits.

Especialitat en oleografias.

TALLER

DE GRABATS EN METALL

DE

FRANCISCO JORBA.

PARADÍS, 5-4.

TRAVALL ESMERAT, PRONTITUT EN LOS ENCARRECHS.

PREUS EQUITATIUS.

VERMOUTH CATALA

DE SALLÉS

Primer Vermouth elaborat en Espanya.—Unich en sa classe

Premiat ab medalla de plata per lo M. Iltre. Col·legi de Farmaceutichs de Barcelona: ab medalla de bronze en la Exposició Marítima de 1872 y Vinícola de Madrit de 1873 y ab varias medallas y distincions de mèrit en quantas Exposicions ha concorregut. Reconomat per la M. Iltre. Academia de Medicina y Cirurgia de Barcelona, Institut Mèdich y varias altres Corporacions y Academies Médico-Farmacèuticas, etc. etc.

Las personas aqueixadas de dolors de ventrell, accidents y vòmits despres de 'ls menjars, desgana, pesantés al ventrell, migranya, malalties nerviosas (histericas) y altres mollass que resultan de malas digestions, se veuran lliurats de las sevas dolencias ab l'ús moderat d' aquest utilíssim vi.—Llegeixes lo prospecte detallat que acompanya á cada ampolla.

Al por major dirigirse á la farmacia del doctor Botta, carrer de l' Argentaria, n.º 48, y al pormenor en las principals farmacias de Espanya.

Nota.—Per evitar las falsificacions é imitacions que s' han fet d' aquest precios vi, recomanem que s' exigeixi en cada ampolla la firma y rúbrica de son autor.

GRAN DEPOSIT DE MAQUINAS
DE
CARLOS BLOSS

PLASSA DEL BONSUCCÉS, 3, BAIXOS.

Especialitat en màquines de impremta y de litografia, premses de tots sistemes, guillotinas, premses de glassejar, pasta de roleus, màquines de gas, últim model sense soroll y ab petit gasto. No ofereixen cap perill de explosió.

JOCIS FLORALS DE BARCELONA

COLECCIÓ COMPLERTA

DE TOTS LOS TOMOS PUBLICATS.

Se trovarán en la llibreria de Alvaro Verdaguer

RAMBLA, 5.—DEVANT DEL LICEO.

Quedan pocas coleccions.

ENJUICIAMENT CRIMINAL.

FORMULARIS

DE LAS PRINCIPALS DILIGENCIAS DELS JUDICIS EN MATERIA CRIMINAL, DEVANT DELS JUTJATS Y TRIBUNALS ORDINARIS, AB LO TEXT COMPLERT DE LA

COMPILACIÓ GENERAL

de las disposiciones vigents en la materia publicada per decret del 16 d' Octubre de 1875, formada en virtut de la ley del 30 de Desembre de 1878.

CONCORDADA, ANOTADA, COMENTADA Y SEGUIDA D' APÉNDICES NECESARIS PERA TOTS LOS QUE BAIX QUALSE VOL CONCEPTE INTERVENEN EN LOS EXPRESATS JUDICIS PER

D. SEBASTIA DIEZ DE SALCEDO,

advocat del ilustre col·legi de Valladolid y jutge de 1.ª instancia cessant.

Las demandas d' aqueixa obra, qu' está en premta, se farán en carta dirigida al autor, San Martí, 10, baixos, en Valladolid, ab remissió del import en sellos de 25 céntims de pesseta ó lletres de fácil cobro.

Los senyors subscriptors que avans de la publicació entreguin tres pessetas, no tindrán necessitat de pagar res més, encare que la obra, que se l' hi enviará així que s' acabi lo tiratge que ja se está efectuant, sia de molt mes cost.

No hi ha comisió; pro los senyors llibrers que s' suscrigan per 25 ó mes exemplars obtindrán una rebaixa d' un 12 per 100 y ademés la ventatja anterior si adelantan l' import

SECCIÓ TELEGRÁFICA

Telegramas

DE LA PREMTA EXTRANJERA

Londres, 9.—Telegrafian al *Standard* que lo príncep Lobanoff ha sigut de nou invitat á fer entendre al govern anglés que la província de Herat está fora de la esfera dels interessos inglesos y que 'l govern del Czar no podria permetre que aqueixa província fos exclusivament sotmesa á la influencia inglesa.

Un telegrama de Roma publicat per lo *Times* assegura que la Porta estaria disposta á acceptar la proposició italiana relativa al Montenegro.

Lo mateix periódich publica un despaig de Candahar anunciant que las tropas del Herat han atacat á las de Cabul causantlos grans pèrduas.

Aquestas, ab tot, habentse procurat canons, han retxassat á las tropas del Herat, fentlos sufrir á sa vegada pèrduas considerables.

Nova-York, 9.—Una carta de Panamá publicada avuy en aquesta ciutat diu que la opinió pública está molt exitada en Panamá contra dels Estats-Units, á causa de la actitud d' aquestos envers lo projecte de Mr. de Lesseps, per la construcció del canal interoceánich.

Mr. de Lesseps sortirà de Panamá cap á Nova-York per allá al 8 de febrer.

Los estudis dels ingenyers son favorables al trassat proposat per lo mateix Mr. de Lesseps.

Spezia (Italia).—Las probas que acaban de ferse en lo *Duilio* (lo barco de

guerra mes gros qu' existeix) ab tota sa tripulació y armat y equipat com en temps de guerra, foren tan satisfactorias com s' esperava. Tota la maquinaria treballá admirablement, alcansant lo barco una velocitat de quinze nusos per hora.

Extracte de telegramas

Madrid, 10.—Ha sigut novament denunciat lo *Figaro*.

Se diu que s' ha ultimat l' empréstit de Cuba.

Lo 8 de mars próxim s' embarcará en Barcelona lo general Primo de Rivera.

Decididament lo senyor Orovio presentará lo divendres próxim los pressupostos al Congrés. En la primera sessió qu' aquest celebri s' interpelará al govern sobre 'ls desitjos de molts moros que demanan l' anejió á Espanya.

S' ha notificat á Otero la sentència de mort.

Se diu que ja s' ha cordat la próxima entrada del senyor Elduayen en lo ministeri d' Estat y del senyor Cos-Gayon en Ultramar.

Las líneas telegráficas funcionan ab retrás á conseqüencia de las grans plujas.

En lo pressupost de Marina s' aproba la construcció de tres grans crucers é igualment los crédits pera terminar algunas obras en varias fragatas, per la carena y conservació de barcos y la construcció d' una matxina en lo Ferrol.

Paris, 10.—Lo *Times* diu que, segons un telegrama de Nova-York, lo general

Grant acceptará la candidatura republicana pera la presidencia, si 'l designa la convenció nacional republicana.

Ha mort lo senador M. Crémieux.

Lo desgel del Loira s' ha efectuat sense causar cap dany.

Los habitants de Cabul s' han tranquilisat y regressan á la ciutat.

(Diario de Barcelona.)

Telegramas particulars

Madrid, 11 á las 10'23 del vespre.—Demá la *Gaceta* publicarà los anuncis de l' amortisació mensual de la Deuda.

Se creu que 'l general Prendergast vindrá á la cort á fi de pendre part en lo debat sobre las qüestions econòmicas de Ultramar.

Sembla segur que 'l diputat senyor Labra defensará sa proposició en la sessió que 'l Congrés celebrarà demá.

Fins acabada l' actual legislatura no sortirà de Madrid en Posada Herrera, segons diuen sos amichs.

Lo senyor Lopez Guijarro será nombrat subsecretari del ministeri d' Ultramar.

Consolidat, 15'75.